

öl gezgini ali tanyıldız -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
29 Ocak 2021 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

SAKLANACAK NE KALDI

oturdu
edith piaf dinledim

cebimde
sararmış sinema biletleri
yakılmaya hazır mektuplar
unutulmaya ideal şiirler
bir numara küçük gelen aşklar/ anılar
karşılıksız çıkan düşler
ve
ölmeye müsait
rakı kadehi...

oturdu
edit piaf dinledim
ağladım

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/47049/saklanacak-ne-kaldi.html>

DÜŞÜN...

kirpiklerine çadır kurdum
korktun, yumdun gözkapaklarını...
bakışlarına göçtüm...

şimdi neredeyim
şimdi kimdeyim
şimdi
sen düşün...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/48151/dusun.html>

KAÇAK...

heybende sakla beni/ kovma
kalbin çok zor bilirim
şart değil bağrına basman...

çadırında sakla/ atma
gözlüğünün camında...
her sabah yüzüne vurduğun
o yılışık suyun klorunda sakla
ayakkabının tokasında
kokunun sindiği çarşıfta
boynundaki ben'de
saçındaki yelde...
ama sakla beni/ çünkü...

gölgelerin sığındığı
uzatmalı bir göç hikayesiydi
kalbine kaçışım...

sakla bu yurtsuzu/ kovma...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/49480/kacak.html>

Sürgün Yürek

ne çok sevdi
bu sürgün yürek seni
çamurlanan bir ütopyadan çıldırdı
bu aşk sana
lirik savaş/ ten
inadına imgelerine sızan

an
gel/ di
sadece
sana
öldüm...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/67909/surgun-yurek.html>

Sürgün Yürek 2

an
gel/ di
sadece
sana
öldüm...

bütün rüzgarlar kuşanıyorken
sayrı nefesini kentin...
en alingan yerinden iz/düştü
bu engerek/siz anılar coğrafyası...

sen gittin
arkandan iklim gitti
med-cezir'e boyandı yaralı döşüm...
yine de biriktir ellerinle
kendini yakan deltaların sürgününü...
bu yürek
elbet sana durur/ vurur...
yakamoz
yakamoz diye...

ama...

an
gel/ di
sadece
sana
öldüm...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/72530/surgun-yurek-2.html>

Sürgün Yürek 3

sonsuz ama biteviye
çıldırın ay buğusu
gözlerin...

an gel/di
sadece
sana
öldüm

ha deyince cer dedim
kalmadım çivinin üstünde
söksem
boşalır mı içi dünyanın...
vursam
vurulduğu yerde
kim görür alazı...

an gel/di
sadece
sana
öldüm

ciğerimin coğrafyası
bu buluttan
sen
"umudu kesme yurdundan"

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/72911/surgun-yurek-3.html>

Şarkı

nasıl olsa
evsiz ciğersiz
gün öksüzüydü
düşlerim

bu yüzden
sıkıcı bir göç ezgisinin
içindeki
sol anahtarım

tutsam şimdi hepsini
kaburgama çivilesem
güftenin de
solistin de
umurunda olur muydu

ben
o
şarkının...
bestesini seveyim...

RÜZGAR

Fotoğraf: [italik] Nuri Bilge Ceylan [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/86494/sarki.html>

•••

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/91621/.html>

Nerdesin

saymadım kaç düş sarardı
kaç umarsız gece soyundu kırık cam bardağına
ellerini hatırlamıyorum
ellerin var mı
ne zamandır batmıyor göğsüme

bir türlü bilemedim
hangi rengin.
hangi toprağın.
hangi suyun gölgesi
bir türlü anlayamadım
hangi güneşin
yağmurun.
hangi yüreğın insanısın

becerebilirsen beynimin labirentine gir şimdi
başarabilirsen oradan çık
cam kırıklarının bağına düşen kanım ol
ve dayanabilirsen
uykusuzluğuma sarıl...

gözlerini anlatamıyorum
saçlarını da
kaç zamandır yıkmıyorlar beni cadde ortasına

soruyorum şimdi
nerdesin
gel işte
gel be...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/92331/nerdesin.html>

Dar Dünya

çingeneydi
kent yüreksizlerine karşın
ucuz kahramanlıklarda bulunmazdı
gezgin olmak
umutlarının en güzel dostuydu
ve her sabah başka bir yerde
başka bir güneşle uyanırdı
gecelerse yağmurla kapanırdı
o sırlısıklam olmaktan çekinmezdi

çılgındı
en az bir kaşif kadar
ve yolculuklarının tümü pusulasızdı
bir gün Annabell bir gün Maria
bir gün Elisabeth bir gün Züleyha
bir gün Aiko bir gün Emine
çoktu sevgilisi
ama yaşatmazdı onlara kendi şafağını
ve yerküre çok dardı onun için
ama büyüttüğü çocuklar vardı
ve bu dünyaya sığmıyorlardı

denizciydi bir denizciden daha çok
ve iyi bilirdi maviliklerin sırrını
buğu ve rüzgardı
aklına takılan tüm soruların yanıtları
yeni yerler uğruna
alabora olmaktan ürkmezdi

bir gazetenin pazar eki gibiydi hayatı
bazen komik
bazen şiddetli
şaşırtıcı kimi zaman
kimi zaman bulmaca gibi
daha çok da
büyük puntolu
sıkıcı bir reklam örneği

ama
yine de
çingeneydi/ deliydi
ve yağmurdu çamurdu
arkada bıraktığı
ne yoksa...

RÜZGAR

Fotoğraf: [*italik*] Nuri Bilge Ceylan [*/italik*]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/97931/dar-dunya.html>

Günebakan

iyi ki doğdun günebakan
yoksul bir hüzün gibi doldurdun içimi
yangınlardan çıkan bir öpüşmeydi bu/ yürek öpüşmesi
sel olup aktın kalbime
ölü bir duvar gibi üstüme devrilirken akşam

iyi ki doğdun nefesi çiçeklim/ iyi ki varsın
varsıl umutlarla geldin bana
sayrı sıradanlığım alay ederken
sıradışı gözlerin ve kızıl bakışlarınla geldin
güçlüyüm seninle daha bir fazla
küskün ellerim anlam kazanırken ellerinde

seninki kadar güzel olmamıştır hiçbir rastlantı
iyi ki geldin yeryüzüne "aşkın yüzüne" / gri bir yağmurla
nedensiz yüreğimde dolaşansın/ kanımda çoğalansın
iyi ki geldin dünyaya
yoksa seni arar dururdum hep/ ıslak bulvarlarda

haykırıyorum sana şimdi
duy sesimi
al/ sakla
inat çiçekleriyle çoğalttığım
bu şiiri...

RÜZGAR
Mart '08

Fotoğraf: [italik] Abdullah Coşkun [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/98625/gunebakan.html>

Anka

dur
vurma
ölüyüm zaten ben

ışığa koştı döl/üm
vurulacağını bile bile
kanatır atlasımı ölüm
toz ve ziyan
sefil gün kırmızısında
en çok adı sustu
tersine akan bir damarın...

dur
vurma
ölüyüm zaten ben

coğrafyamın kamaşan
(I)eşdeğer sürüngenleri
yetmedi mi filistin sabahında kırılan
vietnam akşamında boğulan
boğaz şafağı...
çocuklar
koşun/ büyüün/ anlayın
bU/SArmaşık çığlığını

dur
vurma
ölüyüm zaten ben
ölüler kurşun geçirmez senin namlundan
ya da vur
vur
doğarım yine ben
bir sabah
en kızgın külümden...

Rüzgar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/100502/anka.html>

Ağla/ Şehir

yine iskeletime sokuldu Şafak buğusu
optuğuğm en uzun ufuk kızılığıydı dudakların
surgun yorgunuydu bu aptal kent
gözlerime kanlar otursa da
tenin
rıhtımların yabancıısı
sesin
aşkın yalancısı...

çöl kokusu sanki bu
mısırdan geçerken düş'ün
firavun öpüşü
sen bunu iyi düşün

sabah altı terin terimde
keşke hiç gitmesem
yoksul bir istasyon gülüşü
bir vapur çığlığı martı süzölüşü

ben hep
gelirim sana
sen kalbini açık tut

yine koynuma sokuldu yalnızlık sorgusu
optuğuğm en derin karanlık kalıntısıydı saçların
göç yorgunuydu bu arsız kent
gözlerime kanlar otursa da
tenin
rıhtımların yabancıısı
sesin
aşkın yalancısı...

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Nuri Bilge Ceylan [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/101617/agla-sehir.html>

Geride Kalan

su soyundu
ormanın cinnet kaburgasından...

birkaç utançtır artakalan/ krallığında bir cücenin
en çok soytarılar ölür oysa
şah-mat'ın ardından

yürüdü dağ/ nehir yürüdü...
yürüdü toprak/ atom yürüdü...
ne kaldı ölüm türküsünden başka/ bir çocuğun gözbebeklerinde...
gözbebeklerinde çocukların
ölüm süngüsü
oyuncaklarında
çaresizlik türküsü

su soyundu
dünyanın omurgasından
artık kirlenen bir tarihtir
savaşlardan kalan...

RÜZGAR

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/102235/geride-kalan.html>

SÜRGÜN YÜREK 4

gömüldü yüreğim esmer kaldırımlara
yağmur sen dedi sonra
bulut sen dedi
gece sen/ gündüz sen...

an gel/di
sadece
sana
öldüm

dar dünyada sıkışmış bir gezginim
şehirlerle bir ağlayan,
istasyonlarda kaybolan bir sürgün yürek belki de...

ama hangi yara kapanır şimdi
göğsümdeki soluğunun
soluğumdaki kokusu kadar...

hangi ten kanatır
tenimdeki terinin
terimdeki tuzu kadar...

an gel/di
sadece
sana öldüm...

RÜZGAR

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/122136/surgun-yurek-4.html>

GÜLÜŞ...

akla ziyan ela/ koynunda
martı kaçışı
gemi batışı
şehir...

gelmek imgelerine
imgelerimden
kokunu sırtlanmak
nefessiz
utanmaz şafakta...

sür-git dünyam/ yoksun...
aç koynunu
ateşim dunsun...

RÜZGAR

[italik] FOTOĞRAF: [/italik]Niko Guido

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/157823/gulus.html>

Ten Soluğu...

çamur...

say ki ağladım
gözüm firar etti/ ten boşluğuna

sabah kahvaltısı/ biraz
anı...
susam
çay buğusu
nerdesin...
otobüs yüzüyor karasularımda
gemi yürüyor karanlığıma
nerde/ sin...

çamur...

say ki öldüm...
kayalıklara vurun bu bedeni...
ne olur...

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Nuri Bilge Ceylan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/158128/ten-solugu.html>

Seni Seviyorum

Çiğdemim'e...

büyülü göç
tibet'te bir kahinin gözlerinde gördüm
mısır'da bir taşın altına baktım
seni seviyorum

akşam emirgan biraz
biraz çamlıca
edith piaf hüznü/ şafak sürgünü
koynun nerde...

şimdi beyoğlu kaldırımları
taksim'de vurulan alnım
bir çorbacıda unuttuğum kimliğim
yağmur kurşun olmuş
ellerin nerde

nefesin nerde
gel artık
hüznüm darağacı olur
kes ipi artık...

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [*italik*] Nuri Bilge Ceylan [*/italik*]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/159441/seni-seviyorum.html>

Pudra Kokusu

soğuktu

Lahey'de üşüdüm
metro istasyonunda konyak içtim
bir sarışının dudaklarından içtim
adımımı attım sonra raylara doğru
ışıkla seviştim
ortaköyde bir sandalın
koynunda uyandım sabah
üstüme yağmur kusmuştu/ soğuktu

soğuktu

bir konserve kapağında gördüm
sakallarım uzamış

koynunu özledim bir bilsen
sevmezsin sakallarımı/ ne olur bir sevsen
üşüyorum
söz veriyorum
param olunca berber salih...
biraz pudra
biraz aşk

soğuktu

geri attım adımımı
ışık tükürdüm konyak ateşine
sarışın bana baktı/ baktı...

inadına soğuktu

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/165681/pudra-kokusu.html>

Şarap...

durdum
durdum şimdi
öyle yanılğan bir düzlemde
durdu yurdum
yurdum senin avuçların...

hayatımın ilk sevişmesi/ gözlerine bakmak...
paris'te bir evsizdim bir zamanlar
gözlerin de yoktu
üç frank'tı bir ekmek

toulouse'dan selam gönderirdi
kart atardı eski adresime
bir arkadaşım
bazen iyi bir güney fransa şarabı...

şarap...

açım ve üşüyorum diyemezdim
ekmek gönder
yün çorap gönder
diyemezdim
gözlerin de yoktu
kimliğim de yoktu
hayatım
gözlerine yeniden bakabilmek umudunun
toplamı kadardı

durdum
durdum şimdi
öyle sarılğan bir boşlukta
durdu yurdum/ İstanbul durdu
yurdum senin avuçlarında...

sakla kendini
aç kapılarını/ ne olur
en güzel göçüm olsun
kolların...

Fotoğraf: [italik] NURİ BİLGE CEYLAN [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/166262/sarap.html>

Sürgün Yürek/ Sil Baştan

tapınak duruşu
bu köy...
yeşil...
tütsü...

kafası kesildi
başında meyve sepeti taşıyan/ siyah kadın...
yere düştü renkler

bir inka'nın soluğunu duydum birden
ama peru değil de
ne hikmetse
Beyoğlu...
ama tel örgü
aynı tel örgü...

an gel/di
sadece
sana
öldüm

yerle yeksan
mor bulutlarla öpüştüm şimdi
latin bir kızın terinde tenlenen/ teninde demlenen
el sarması bir puro gibi
içtim nefesini...
tünel'de kustum boş midemi
tramvaya asıldım
bir kıza asıldım
soğuk seher
çiy taneli çimlerde
bir ağaca asıldım
düşlerime sarkan
yamalı kavgalarımın inat
fakir anılarımıza asıldım

an gel/di
sadece
sana
öldüm

yere düştü renkler
düştü renkler
renkler

duydun mu...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/169824/surgun-yurek-sil-bastan.html>

Nöbetçi Meyhane

kalbim
güneşli bir iskandinav gecesinde
ağladı
bu yüzden kabarıktır Volga biraz...
deltasına yüzünün yansıdığı
valday tepelerindeki hayalin...
inadına korku
ve hüznü/ sabaha kadar...
dersaadet/ ve çocukluğum
sen nerdesin sevdalım...
iklimini savur saçlarıma/ nefesinden habersizim

şimdi adımlarıma dolanan
alnıma çarpan bir öpüştür/ galatada yağmura tutulmak
mısır çarşısında dövdüler beni/ bilme bunu
kaldırım suyunda yıkadım yüzümü
baharat kokusu iyi gelmedi
halice kustum/ martılar kanatlarıyla güldüler
sen görme bu halimi
taksimde tanıdık çorbacı ararım her gece...
nöbetçi meyhane biraz...

ceketimi sokakta flüt çalan birine verdim
o yüzden üşürüm biraz/ sen duyma bunu
kuybişevde de öyle yapmıştım
donmadığım için üzgünüm
orda veya burda
yoksulluk ve sensizlik/ aynı kanırtan acı...

haydi
hissetmedin mi hala
çığlıktır bu biraz
soluğundan bile habersizim
gel
ısıt biraz...

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Ara Güler [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/170677/nobetci-meyhane.html>

Sürgün Yürek/ Yeni Baştan

yağmur
nilüfer yaprağıyla seviştiği gün
strela ırmağı'na küstüm
berlin affetti beni
koynuna aldı bir süre
lahey'e kovduğu gün
nilüfer yaprağında ıslanan
yağmura sustum

anladım
sen o sıra
dublin'in yeşil sularına sundun/ gövdeni...
oysa
beyoğlu'nda
çiçek satan bir kızdın/ saçlarına buz yağan...
flüt çalan adam söylemişti
herkesten daha fazla üşüdüğünü...

an gel/di
sadece
sana
öldüm

söylesene
dublin'e ilk tren
ne zaman geçer beyoğlu'ndan...

RÜZGAR

FOTOĞRAF:[italik] Nuri Bilge Ceylan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/171256/surgun-yurek-yeni-bastan.html>

On/ da bir...

bitti
gibi görünen
özünden firari bir nehir köpüğünde
oynaşan göz ışıltın...

şimdi saklan
asıl şimdi saklan
adını sorduklarında
kendi adım...
geldiklerinde
beni alın...

soğuk
yağlı
gri duvarlar şimdi/ ölü düş kokusu...
fare öpüşü...

uzak ülkelerin
çocuk çığlıkları/ kulağımda...
ve dalga sesleri
ve martı gülüşü
ve yosun soluğu...
ve taşlara sürülen
çıplak ayak bileklerim.../ ne dersin de
kanıyor/ sıcak akıyor
sızıyorum yokluğuna
yokluğum çarpıyor demirlere/ zincirlere...

burası neresi

on felsefe...
kızılderili tüyü...
kıl çadır...

beni sıcak kanyonlara gmn
beni kanyonlara...

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Nuri Bilge Ceylan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/173035/on-da-bir.html>

Sis ve Güneş

gazze caddelerinde
üzgün gri bulutlar...
kara kuyularda boğdurulan
filistin geceleri...
sizin yüzünüzden
ey 'kutsal şehir' tacirleri
kırılınsın elleriniz
yıkılınsın duvarlarınız
donsun o turistik ağlamalarınız

ey yedi yıldızlı otellerde
entari terlik
apışarası kaşayanlar/ nerdesiniz
ey körfezi kana doyur(t)an
petrol zengini
amerikan uşakları
siz nerdesiniz
ve Avrupa ve Afrika ve dünya
çocuklar ağlıyor/ duymaz mısınız
elleri taş elleri tahta
elleri sapan
gözleri kir karası
gözleri talan...
kanyor atlas
döşümüzde sırtlan...
yıkılınsın artık zulüm/ bitsin bu heyelan...

kurşun soğuşunu sahiplendi şimdi
bu umutsuz çocuklar/ düşleri kan...
soğuk işlemez artık oyuncakların öptüğü kara-sarı yüzlerine
hiçbir zalim dokunamaz artık
o coğrafyasız gülüşlerine
el uzatacak birileri yok mudur
büyümesi yasak
minik ellere...

FOTOĞRAF: [italik] Nuri Bilge Ceylan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/183411/sis-ve-gunes.html>

Nöbetçi Çorbacı

yol
uzanırken
çıkılmaz sokakların
sıkıcı damarına
su akar/ bulur ömrünü
deltalanan
isli ti sesinde

setubal...
gece...
ağustos yapışkanlığı...
şarap ısınmış...
kira birikmiş...
eskudo'nun yüzü haram olmuş
bisikletim bitmiş
yürüyesi ayakkabı nerede
dışarı çıkılması pantolon
bir kıza bakılması yüz
ve insan arasına karışılması gülüş
nerede...

tepetaklak düşsem yine üsküdar'a
meydan durağına
ordaki çorbacıya
ya da ne bileyim
galata'da bir çayhaneye
tuzlama kokan beyoğlu sokaklarına
banliyö trenlerini çığlıklayan
sarıyer sabahlarına

düşsem ne olur ki
haberim geldi
frankfurt'ta görmüşler seni en son
dış hatlar
tokyo
bir bilet bakışı gözlerin
bir valiz kaçağı ellerin
gitme desem
desem ki gitme
param olunca birkaç saatte frankfurt
paramız olunca sonra
birkaç saatte istanbul

gitme desem
desem ki gitme

çok uzak gidişin/ haksızlık
ben hiç böyle uzak gitmedim gibi sanki
ya da hatırlamıyorum
kaç uzak yer beni aldı koynuna...
giden adam rolü bendeydi
doğru...

bütün senaristler sarhoş olmalı...
bütün avrupa/ nöbetçi istanbul olmalı
bütün istanbul
nöbetçi çorbacı...

gitme desem
desem ki gitme
söz
paramız olunca istanbul
sonrası
üstü başı düzgün yaşam...
ne dersin...
var mıdır
yüzümüze gülünesi
nöbetçi bir hayat...

yollar
uzanırken
çıkılmaz sokakların
vurulan kaderine
ömür akar/ bilir yerini
doğan
gezgin bir kızıl sabahta

şimdi her şey
med-cezir rengi
buralarda...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/183715/nobetci-corbaci.html>

Sürgün Yürek/ Dilsiz Çığlık

ahlattan çıktım karınca soluğuyla
göl çizgisi
uçurum bakışı
yürüye yürüye adilcevaz
sırt çantamda alınma hazır kurşun gülüşü

an gel/di
sadece sana öldüm

beyoğlu'nun ıslak-gri sokakları
tombalacı adamlar
mendilci kara çocuklar
kirlili-sarı gülen ayakkabı boyacıları
umarsız asfalt şarkıcıları
seni gördüm
tramvaya bindin
koştuğum yetişemedim
arabesk bir nota yokluğunda
şimdi sesin...

sırt çantamda
kalbime yakışan
mızrak sekmesi

duydun mu

an gel/di
sadece
sana öldüm

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Nuri Bilge Ceylan [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/191093/surgun-yurek-dilsiz-ciglik.html>

Nöbetçi Ölüm

vurulan gözyaşım
ıslak
ve beyaz bir düzlemde
kuşluk vakti terk ettiğim kasabalar
kadar
kimsesizim

kahin olmama gerek yok kalbimdeki yara izini bilmem için

uzun uzun tren yolları var bu hikayede
uzayan
ve mutlak bir kasabayla öpüşen
asfalt rengi yolculuklarım...
bulvarlara küs
kalbimden izinsiz kaçışlarım...

nöbetçi bir ölüm arıyorum şimdi
bu parkları sokakları ıslak kasabada
vurulmak istiyorum tereddütsüz
serseri bir kurşun sekmesiyle
bir panayı yerinde kaybolmak
kimliğini bilmediğim bir ülkede hiç yoktan asılmak
ayak izi olmayan bir adaya
gövdemin izini taşımak
fosil bir aşkla
bir lahitte yanmak istiyorum

çiçekler ekin
yalnızlık sükün gölgemde ne olur
söz veriyorum
hiçbir kızın göğsünden firar etmeyeceğim
hiçbir fahişenin koynundan gitmeyeceğim

kuşluk vakti terk ettiğim kasabalar
kadar
ölümlüyüm

nasıl olsa...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/193881/nobetci-olum.html>

İssız Şarkı

kaldırım kurşunu
sekmesinde bir nota
boğazlanan bir çığlık izinde
ve içinde ezgisine yaban bir türkü kırığı...

şimdi anladım
uçurumdan yuvarlanmak
yuvarlanmadan önce
son anda bir dala tutunmaktan,
daha basitmiş...
ve daha zormuş düşmekten
orada asılı kalabilmek...

iyisi mi
küstüm
ölmüyorum
alın bombanızı
verin ekmeğimizi...

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Rania Matar [/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/199364/issiz-sarki.html>

kanayan

gri-siyah
savruldu gün/ kaçığı
narkozsuz bir ölmeye geldi
pasaportunda diş izi...

o sıra ben
tünelde kusuyordum
bütün metroyu yutmuştum
bütün duraklar içimde...
bütün kırmızılar şarap tavrında...
sen nerdesin kaçığım
sen hangi öpüşmenin tavında...

ama biliyorum
o sıra sen
berlin'in o yılışık barlarında
ılık bira içen ihtiyarların
ıslak kaygısız bıyıklarında
bense
beyoğlu'nun öksüren meyhanelerinde
şir soluyan kitapsız kadınların
soğuk rujlu anasonlu dudaklarında

yine bir bankta uyanacaksın
yine bir sandalda uyanacağım
yine topukların kırılacak/ makyajın yağacak
yine ceketim sökülecek/ burnum kanayacak
yine başlayacak havaalanı ürkekliğin
yine beş parasız bir Sunderland sabahına uyanacağım
yine bir Asyalı kaldırım
yine uzak kıtalarda yanan kanım

peşindeyim
ama gel gitme
bitmeli bu amansız hasret
yerkürede bir sen bir ben bu ömre ihanet

hatırla
gri-siyah
savruldu gün/ tutuştu kimliğim
kaçagım... kaçagım...
gel de
hadi gel de
öksüz koynunda vurulayım

RÜZGAR

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/213832/kanayan.html>

İzlerin Sürgünü

gidiyorum

savrulduğum yollar üşüsün beni
öldüğüm bulvarlar bağırsın beni
yandığım yolculuklar titresin beni

biliyorum

en vurulgan sokağında uyanacağım
setubal'ın...
gece...
efsanelerini çavlayan bir kuğu
gibi bile olsa...
bir ustura ışıltısında yorulduğum gibi
yorulacağım bedenine...

biliyorum
kaçacaksın

honk kong'da
ikibindört yazında
bir banliyö treninin rüzgarında dağıldığı gibi
dağılacak saçların...
çekik gözlü bir gölgeye dokunacağım
diyeceğim ki solukla kendini tanırım nefesini
asya kokacak, sen değilmişsin olacak
dizlerim yıkılacak
bekleme salonlarında öleceğim

peşindeyim
katlim kavim/ sürgün daim...
en azından memleket kokan fularını bırak
bulmak için ütopya sancısın bu sefil kalbimde...

biliyorum
gidiyorum

gidiyorum
sen bakma arkana sakın
göremem yoksa izini
çünkü o an
ben

ihbarlıyor olacağım
bıraktığım bütün izlerimi...

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Chris Pastella [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/214511/izlerin-surgunu.html>

gezgin mühür

sen

kırılınca çınlayan
es ölen
bir kavruk/fakir sokak şarkısının
öksüz/kovulgan
nemli bakışında savruldu

ben

savrulduğun yerde
hiç olmaz/kervan susmaz
kuş bilmez/dil söylemez
bir çöl soğuğunda
öldüm
bil ki
vesikalı bir soluktur şimdi
ömrüm...

peşindeyim
seherindeyim
bir cenin gibi kıvrıldım nefesine
sen öpmezsen/ söyle
istanbul serilsin
şu delik deşik iskeletime...

az gittim hiç geldim bazen
dere tepe sen dedim
el değmemiş masallar
okunmamış hikayeler dinledim
hepsi senin sesindi
ne efsaneler tükettim ne sürgünler içtim bir bilsen
kovuldum cüceler ülkesinden devler ülkesine bazen
çok sevdim değişik dillerde ölebilmeyi

şimdi
kırılınca
dağılan
günler soluğundayım

unut bir gün pasaportunu
seni bulayım
henüz kurumamış mürekkeğini
dudaklarımda

dişimde
dilimde
durdurayım

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/246279/gezgin-muhur.html>

gezgin şehir

yollardı
koynunda bıçakladığın
zemheri yorgunu bir uslanmaz düş...
savrulan istasyonlarda
ben seninleyim
senden kalanlarlayım
bütün dillere çevrilmiş
üzgün bir arayıcıyım

bir kez olsun kaldır elini
gülümse
başka türlü bulamam ki izini çin'de...

suskun bir kadının
dudaklarından sordum seni bir gün.
dedi ki
bolivya'da
tütün çiğneyen bir çingenenin saçlarını öp
orada...
kokusunda...
durma/git...

şimdi ortaköy'deki sandalımı
suya salsam
bin türkü yaksam
dolsam taşsam
geçer miyim cebeli tarık'tan

acil iş bulmalıyım/ terlediğim
bir uçak biletine...
acil yollara düşmeliyim/ ezberlediğim
esmer bir öpüşe...

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Chris Hanessian [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/254711/gezgin-sehir.html>

sardunya

adı bende saklı
bir fransız sokağı
ne çok şiir içerdim
çatısı marsilya
penceresi havai
esmer kıza...

en çok bulvarlar bilir fakir sevişmelerimizi
bir de üşütük ev sahibin maria...

pahalı caddelerde
delik ayakkabım
eiffel'de
afrikalı bir şarkıcının
kafamda kırdığı gitar kutusu
akşam
champs-Élysées'de ziftlendiğim kırmızı şarabım
bir of çeksem
duyulur mu beyoğlu'ndan...

adı bende saklı
bir fransız sokağı
ne çok öperdim dudaklarını
çatısı marsilya
penceresi sardunya...
ve bir de deli ev sahibin
madam maria...

RÜZGAR

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/257509/sardunya.html>

esrik şehir

duydun mu

nehirlere cilveli
bir pelikanın ağzından
dudaklarının deltasına ıslanan
küçük bir balıkçı çocuğum...

heybemde sana dair biriken
çığlıklarım...
çalınmış oyuncaklarım
düşe-kalka yolculuklarım var
duydun mu

mısır'da bir taşa yasladım sırtımı sonra
sıcaktı
hintli bir kadın gibi bakmıştı bana
kavim sürgünü utanmaz piramit...
firavun öpse
yontardı kızlığını
ucube bir dilencinin elleriyle dokunsa
çöl gecesi fırtına kızılığı
satardı iklimini...
anlamadım
bir ben anlamadım
beyoğlu'nun ıslak kaldırımlarını

duydun mu

yollar uzaya uzaya
nehirler taşa taşa...
dağlar yana yana...

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Chris Hanessian [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/258869/esrik-sehir.html>

nota ölüsü

zincir saklandı
bir imgenin tozlu soluğuna...
hani o zincir
delhi'den savrulup
beyoğlu'nda bacaklarıma dolanan...

hangi çöl kabuk tutar
yüzünün olmadığı yerde
tanrısız kentler kadar sessiz
ve kimliksiz bir şiir gibiyken nefesin
hangi dil konuşur
pastoral bir aşkın
tuvalsiz resmini...

oysa Türkçe susup
fransızca ağladığım dağınık ömrüm/ü
sen giyme
sakın
ispanyolca ölürüz
vururlar ikimizi de
madrid'de franco sokağında

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/270682/nota-olusu.html>

palyaço türküsü

[italik] kelebek
bulutun peşine düştü
ağlamaklı bir yelkovandır şimdi
kozasını ören tüm ıslak palyaçolar [/italik]

parke taşlarıyla öpüştüm
lizbon'da bir sokakta
çingiraklı bir kukuleta giymiştim
burnumda kendini inkar eden
turuncu bir ponpon
dört saat ağladım kaldırımda
sonrasında biraz somon
biraz şarap
gün bitmişti çok şükür
ama türkçe değil
portekizce...
istanbul'u özledim

öleceksem
beyoğlu'nun kaldırımlarında
ölmeliyim
bir tek çocuklar inanmalı
bir palyaçonun yorgun kalbine...

RÜZGAR

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/311890/palyaco-turkusu.html>

tanıdık kadavra

güneşin çürüttüğü
Meksika tozlarından
ve kirli bardaklardan içilince daha zevkli olan
koyu sarı biralardan hal-hatır sormuş
yüzümdeki bıçak izinden tanıdım yine kendimi
bir hayli zaman olmuş meğer
berber Salih'in artık grileşmiş aynasına tükürmeyeli

aynı yara sende de vardı biliyorum

minimal değerlerin makro analizinden fırlamış
genetik bir ucubeydi zaman sırtımda...

gece
bir kadavranın koynunda başlayınca
üç oda bir salon morglar aradım ikimiz için...
şair-şiir paritesinden, dolar-avro kabızlığına
üniversite masalarında bol beddua yemiş prof. babana kadar sövdün
ilk kez küfürsüz dinledim bir kadını
ilk kez fütursuz seviştim bir dalgınlığı...
ne için var burada/ sormadım, sormayacağım (çok güzelsin)
hani o klasik soru/ cevapsız...
izninle kalmayacağım...

hadi gel
senle en ayıp kıtalardan kaçalım çırılçıplak
bizi bir İskandinav limanına demirlesinler üryan susuşlarımızla
senle en alıngan iklimlerde sevişelim/ bitimsiz
bizi bir ortaçağ İngiliz kasabasında assınlar tüm katilliğimizle
hadi gel
dört kere çarpılıp karekök hücremizden vurulalım
en bilge yanımızdan
bizi sadece intiharca konuşuyor sansınlar
hadi gel
dünyanın prezervatif cüretli çivisine
okkalı bir vole çakalım
ve sonra ölelim/ içimizde en günahkar otoyollar...

gün
avuçlarımda sığıttığım bir uzak passenger ticket...
sıkıldım artık bu meridyenden
izninle
kalmayacağım

RÜZGAR

FOTOĞRAF:[*italik*] Ebru Ceylan [*/italik*]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/319277/tanidik-kadavra.html>

yabancı diller ığlığı

katil
dedi
soluduğum rüzgarlar
esniyor müebbet vurgunu bir liman
gözlerim
burası yolculuğumdur benim
dedi içimdeki abdal
ötesi vurulmuşluğum

hiç gördün mü
çıldırın kümülüsler
cebimdeki pasaport intiharı
göç eden...
gördün mü
mosmor bir infial

beni
kutuplarda unutun

oysa
vurdular beni tam da sırt çantamdan
sırılsıklamdım/ adilcevaz'da bir balıkçı barınağında
ceplerime baktım
ıslak banliyö biletlerim var/ yalnızca budapeşte'de geçen
bir ölüye vermişler tüm yetkili mühürleri/ gitar çalan bir çingeneye
öyle dediler
kaybolduğum yerlerde yabancı diller ığlığı

kalbimi bırakın diyorum şimdi portekiz'de bir köyde/ bırakın Türkçe seslensin
ya da bir ispanyol kasabasına
belki çok yağmurlu bir ırlanda sabahına
donarak ölmüş bir prag gecesine belki
talan seslerden bağırma düşen
ne varsa
şimdi diyorum
şimdi...

şimdi

hiç gördün mü
çıldırın kümülüsler
cebimdeki sürgünlerin virtüözü tanımsız şifre
göç eden...
gördün mü
mosmor bir ihtilal

beni
kutuplarda unutun

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/363920/yabanci-diller-cigli.html>

önce/siz

korkusu
tortusuna bulaşmış
yapışkan bir Madrid gecesiymiş
öyle demiş tüm kabuslarım
otogarlardan havaalanlarına teğet giden tüm küfürlerim

metroda İrlandalı bir dazlaktan dayak yedim
dazlak sevgilisinin sigarasını yaktığım için
yandığım için tüm özlemlerimin şaraba bandırılmış sesine
meğer İstanbul cebimdeymiş (iyi ki çıkarıp vurmadım)
meğer kasıklarımın sızan kan bulaşmış Ortaköy sandallarına (hala ölmedim mi)
meğer bir çığlık uzaklığı kadarmış kuleler iskeleler (hala yaşamadın mı)

öncesiz
önce siz
buyurun
adıma darağaçları kurun
alnıma çarpın üstlenilmemiş tüm intiharları
dosyası yırtılmış tüm suçları gözlerime dağlayın

söz veriyorum
söz veriyorum
iki köprü arasında asılacağım
söz veriyorum

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Gökçe Değirmencioglu (intihar süsü) [/italik]

Bozgun Türkü

az önce gittim
hükmü
sürgün şehirlerin koynunda durur hala
ve
sen
çarpa çarpa kimsesiz yanıma
güneşten kopup soğuduğuma
inandıracaksın beni.
gittim
bir ihtilalcinin mermisiyle vurduğum gibi
vurulacağım kaçaklığına...

az önceydi
damarımda azot
fosforik yanılığın söylemi
ki sen
o en büyük bildirgelerin köşesindeki
yanık kokusuyken hala
hala duruyorken öpücük izlerin
sefil intiharlarımın kaburgasında
kalbimdeki uranyum
kalbimdeki türkü
kalbimdeki bozgunla
gittim

biliyorum
sahnelerini kapatmış bir tiyatro gibi
kapanacağım yokluğuna
bir sırtlanın gülüşüyle öpecekler dişlerimi

onlar öpmeden
güneşten koptuğuma
inandır beni...

RÜZGAR

FOTOĞRAF: [italik] Ferhat Alpözen [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/417751/bozgun-turku.html>

bilet

nerde kalmıştıık
dedi

peru'da
tütün ıĝnemekten dişlerini yitirmiş
bir köylüden duydum
altın arayıcısıymış vurulan adam
vurulan adam, iimdeki gezgin...

buharlı otların
hüzünlü atların
basık şaraphanelerin/ paslı fııların
ektiĝi
bir kayboluş bileti...

peru'da
tütün ıĝnemekten dişlerini yitirmiş
bir köylüden duydum
bir tren ıĝlıĝına ıĝlıĝımı eklerken,
seni sordum

nerde kalmıştıık
dedi

gittim...

RÜZGAR

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/462733/bilet.html>

adam baktı/kadın sustu

yakıldı şehir
arkamda siyah dumanlar enseme öpüyor
mekanik çığlıklar atıyor şimdi orman
metalik bir kayboluş öyküsü yazıyor

ben yine seni arıyorum
saydam bulutlar
ve çok sancılı rüzgarların
eriyik dönencesinde kalakalmış
gibi
seni arıyorum

hangi sular söndürür şimdi
beynimdeki tanımsız cismi
elektrik silmeli oysa
ıslak kirpiklerimdeki kimsesizliği
yakmalı bir aygıtla
iyotlanan tüm talan düşlerimi
oysa
ben seni arıyorum
ve bu yer küre
bütün dağlarımı dışarı tükürüyor.

yakıldı şehir
nehir saçıldı

adam baktı tanrıya gözlerimden
kadın sustu tanrıya dudaklarımdan
içe hükümlü dış kapı çocukları
kendilerine tapınak edindi
kovulmuş bütün şehirleri.
ben de varım dedim
çocuklar sevdi bu kimliksizliği...

yakıldı bu öykü/ kurşuna dizildi dizkapaklarım çoktan

ama

ben yine seni arıyorum...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/473288/adam-bakti-kadin-sustu.html>

gezgin ölüm

zamanın kasnağından geçip
beynimin ayracına
vole çakıyor
ölmek
puşt bir hançerle
acı...
gezgin bir ölüm
sırtımda/ en ateşli dansında...

seni
en sosyalist dudaklarımla öptüm
sen
en faşist dişlerinle ısırдын susuşlarımı

o soğuk duvarın kemancısı söyledi/ istiklal'de...
üç gündür çalıyor
bir sigara parası yok cebinde
üçbin yıldır seviyorum
bir soluk izin yok
göğsümde

şimdi
kurgulanmış yolculuklara gebe
çatımızda ıslak mitralyöz uykusu
ağaçların yarığında kan sızıyor
su kokusu
düşlerimin minesinde tanrı misafiri

gövden yansın gövdeme/ susma
beraber çıkalım
kuzey güzlerinin sinsî morluklarına
içimde postal sancısı

seni
en bağımsız dokunuşlarımla sardım
gezgin bir ölüm
pasaportumda pasodoble arsızlığında
zamanın kasnağından geçip
sessizliğe koşuyorum

unutulmak

puşt bir haerle

ok acı...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/474954/gezgin-olum.html>

su ve matara

ölebiliriz
senle
en kırılgan yolculuğumuzun
en sinemaskop sevişmesinde...

öpmek sırtımdaki çivileri
en yoksul gömleğime
ruj kokusunun
yılışığı...

sevişebiliriz
senle
en ölümlü kaçışlarımızın
en serseri soluğuyla...

altımdaki tahta
çarmıhıma yapışkan
canımı yakıyorsa da
zaman ve biz
bir morgdan kaçışımızı resmediyor
kirli parkamı
ölümcül bacaklarına örtüyorum
su ve matara
saçım ve sakalımla aynı mezarda....

gidebiliriz
senle
en alıngan aynalarımızın
en sert kimliğiyle...
kırılmadan...
hadi gel
Norveç Norveç bakıyor
elimdeki pasaportun gözleri...

ya senin
gözlerin

su ve matara
yüzüme susuyor...

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/480560/su-ve-matara.html>

na pule

napolitence ölmek
nasıl diye sordu

feriköy'de araba çarptı
bilerek vurdular/ plakayı alamadım
bilincim kan-revan

na pule
dedi

atladım bir taksiye
sağım solum sarı toprak kokusu
ölüm kocaman keçiyolu postalımda

anne gel/ nerdesin

paris vurdu
marsilya öksürdü beni
iri bir irin gibi...
gel ısıt üşüyen yaralarımı

napoli'de ölmek
nasıl dedi

vurulduğum ayazına
ey İstanbul...
ey...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/516697/na-pule.html>

iyi bu karanlık

geldiğinde
açılmamış
asitli buz kütlesi...
sanki bumerang yemişim gırtlığıma
tüm salgılarım kendime isyan

buldum bir gün seni
ama aynı gün kaybettim
berlin'de bir otelden çıkıyordun salaş bir adamla
acımasız ve simsiyah bir arabayla gittin
koştum
acımasız ve simsiyah
adımlarımla

sokak korktu adımlarımdan
salyalarını bıraktı strela ırmağına evsiz bir kadın
kimyayı çözebilecek bir mağara aradım ölebilmek adına
bütün tutanaklarda
vuruldu geçsin diye

geldiğinde açılmamıştı henüz
fosforlu kalbim
iyi bu karanlık
tam da ciğerime göre

durma orada öylece
yoksulluklar çarpar geçer
geç kalmış gülüşlerine

şimdi
kenarında hayatın
kıyısında sessiz ellerinin
durdum öylece
kim vurursa vursun diye
hınzır bir hücre
saklı durur hala soluğumda
seni bulursam bir gün sakın öpme beni
soluğuma karışmasın soluğun /suçlu sayarlar seni
yaralarından ölmek için bile izin yok
gördün mü
yine durdum öylece buruşuk bir geçmişle
beni senden sorsunlar diye

geldiğinde
açılmamıştı henüz
fosforlu kalbim
iyi bu karanlık
tam da
şiiirime göre

RÜZGAR

Fotoğraf:[italik] FERHAT ALPÖZEN [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/585388/iyi-bu-karanlik.html>

YAŞ

çan sesi

bisikletten düştüm
roma meydanında
o zaman
dondurma dudaklı bir İtalyan kızı
beyaz eteklerini uçurarak
ve beyaz çoraplarına
mülteci bırakarak tüm esmer çocukları
yürüyüp gitti

çan sesini
o an duydum
yaşım onaltı

morg benizli bir kadın
mor duruşlu bir Paris'le
karanlık otelime
fosforlu sokakları yalayarak
geldi
kimsesizliğime sormadan, paldır küldür girdi kasıklarımın
itinayla içti bir gecelik yalnızlığımı Fransızca
kimliğimi sormadan
dişlerimi öpmeden
yaş yirmialtı

deltasına bir ustura çektim
ihbar ettim tüm belgesiz intiharlarımı/ey İstanbul
honk kong uçağı
öptü tüm yalana durmuş iç kırılmalarımı
yine bulamadım seni
yine koyamadım avucunu göğsüme/yırtılıp gittim
yaş otuzaltı

rüzgar

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/731440/yas.html>

çamurlu çiçek

bir kral geçti önümden
başka bir hikayede miydi
çıplak diye bağıramadım
ama inanın
bir kral geçti önümden
eğilmeyen kellemi uçurarak
ve sırtarak
tüm beli korseli ukala memelere...

ve başladı soytarılar
çingiraklarıyla pervasız valslerine
ormanın fısıltısı
zırlı kalbime
dallarıyla vurdu/ geçti
o an
çekilen tüm sinirli kılıçların
obamdaki çadırları
kan-revan ettiğini...
atlarıyla
çiçeklerimi
ezdiğini...

ve...

çıplaktı kral aslında
hangi hikayedeydi

inanın
bilincim derin ve bela
ve bir orman kadar
ayakta başım
hala...

hangi hikayedeydi

yazdım şimdi

KRAL ÇIPLAK
KRAL ÇIPLAK
KRAL ÇIPLAK
hey

RÜZGAR[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769018/camurlu-cicek.html>

59 plymouth

buldum en sonunda seni Manchester banliyösünde.
otele koştı acilen bütün uzuvlarımız.
susamış ten.
susamışken...
ve sunderland...

çok aradım seni yorulmadım peşinden dünyaya tur bindirmekten
ama
gartside garden sabahını birlikte soluyacaktık
ve belki dönünce,
beyoğlu'nun ıslak kaldırımlarını birlikte öpecektik.
zabıtalara sataşıp, istiklal'in duvarlarına türküler yazacaktık
59 plymouth fury christine'ımla
bir kadir inanır-türkan şoray filmi seyredecektik açık havada

en sonunda buldum zannetmiştim
yoksa
kırmızı kafalı çilli bir galler kızı mıydı
tenimdeki yaraları içen...

"bak içime gör beni" diyor
ne güzel
bir Britanya sabahında türkü mırıldanmak

sen artık
en uzak
yerlerde kanat ıssızlığını
ben istanbul'a yıkılıyorum geceleyin
ve
elbet
mutlak daha iyidir berber salih'in babacan gülüşü
bir İngiliz bankında
sabaha kadar ağlamaktan...

RÜZGAR

alazı ayazı koynumda

evsiz bir ayaz
(ki sadece
evsiz bir ayaz yırtabilirdi
sana ördüğüm haritayı)
vurdu sırtıma
kimsesiz
ama çok hikayeli
turuncu bir zinciri.

sabahın puştluk vaktinde
bir çift kadın memesi ama Korsikalı
koynumda
sıcak buharıyla
alazına pasaport sığdıran
bir ekşimeyle yatıyor

nerdeyim ki

ilk kez sordum
nerdeyim ki

şimdi anladım
içimden bir sürü sırtlan geçti çok sevicî gülüşleriyle dün gece
köprüler iskeleler üzerime devrildi
yolculuk başlamış oysa ve meğerse çoktan
bitimsiz buz çağından yamaçlarımda

yaralarımı yakmaya hevesli güneşlere
özlemdir içimdeki kırılğan küfür
bildim
yine de sormayacağım o meşhur soruyu
nerdesin

evsiz bir fırtına
(ki sadece
evsiz bir fırtına yırtabilirdi
sana okuduğum haritayı)
vurdu gözlerime
senden kalan
en büyük yolculuğu

sen gel de
gitme Şimdi

rüzgar

[italik]FOTOĞRAF: Nuri Bilge Ceylan[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070703/alazi-ayazi-koynumda.html>

saat

yağmur,
gri bir buharın altından
göğsüme düştü
bıçaklanmış bir pasaport
gölgesinin
kaburgama düşüşü gibi

kurşuna dizilen alnımdır
gözlerim değil
dedim
cam açık gir içeri
dedi
gettolar yıkıldı
soluğumu
yapıştırabilirim göğsüne dedi
henüz tutuklanmadan gel

saatime baktım
Londra'yı Amsterdam geçiyor
Saatime baktım
Varşova'yı Berlin geçiyor
Saatime baktım
Hong kong'u Tokyo geçiyor
daha üstlenilecek bir kavga
(hani o İrlandalı dazlak)
ve yok sayılacak bir hayat vardı cebimde
bir de çıkarıp yüzüne çarpacağım
taze bir İstanbul akşamı.

gittim
metroya bindim
saatimi çaldırdım
dazlaktan dayak yedim
ceplerim delikmiş meğer
yüzüne okkalı bir İstanbul darbukası
çalamadım

gözümü açtığımda

yağmur,
gri bir buharın altından
göğsüme düştü
bıçaklanmış bir pasaport
gölgesinin
kaburgama düşüşü gibi

RÜZGAR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1102844/saat.html>

kumaş

soğuk gri tekme postalımda iğrenç çamur dürtüsü
kule gözcüsünün yanık mektubunda mağlup gez göz dürbünü
saldım aşağıya en matemli o çatlak Fransız öpücüğünü
girsin artık şimdi şah-mat terbiyesinde başka ölümlünün rüya denen süngüsü

kalmadım tren sert dur emret diye bağırınca istasyon tuvalinde
bir gözü kanlı bir gözü senli terbiyesiz bir hikaye alnımdaki çivide
olsun nihayet biteviye bir aşk kurgusu sanki bu tenimde
ben yine gelirim giderim biterim beni d/öven bir tel örgü kumaşı içinde

rüzgar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1345483/kumas.html>